

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudcem Tomášem Kocourkem v právní věci

žalobce: **A. K.**, narozen dne X,
státní příslušník Ukrajiny,
bytem X,

zastoupen advokátkou JUDr. Irenou Strakovou,
se sídlem Karlovo náměstí 18, Praha,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**,
se sídlem Nad Štolou 3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 10. 2019, č. j. OAM-791/ZA-ZA11-LE05-2018,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný rozhodl tak, že žalobcova žádost o

udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná podle § 10a písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a řízení zastavil podle § 25 písm. i) zákona o azylu.

2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí shrnul skutkový stav takto: Žalobce v rámci informací poskytnutých spolu s žádostí o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že se jedná o opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Je ukrajinské národnosti, bez vyznání, politicky nikdy nebyl aktivní a je zcela zdravý. Za důvod opakované žádosti označil, že v České republice žije celá jeho rodina, na Ukrajině nikoho nemá. Jeho rodičům je 60 let a potřebují občas pomoci. Se svou matkou a otčímem žije ve společné domácnosti. Jeho matka má potíže s tlakem, neví přesně, co jí je. Matce pomáhá s nošením těžkých věcí. S jejím manželem, který je také už starší, pracuje a pomáhá mu v práci taky nosit těžké věci. Pomáhá jim i finančně. V případě návratu na Ukrajinu by jeho situace byla špatná. Nic tam nemá. Uvedl, že ho tam sic nezabije, ale vracet se tam nechce. V rámci seznámení s podklady žalobce uvedl, že jeho otčím měl infarkt, ztratil práci, a proto musí rodičům pomáhat. Uvedl, že o mezinárodní ochranu nežádá z důvodu situace na Ukrajině, nýbrž kvůli své matce a nutnosti ji podporovat.
3. Žalovaný se zabýval průběhem prvního řízení o udělení mezinárodní ochrany. V rámci něj žalobce jako důvod žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl obavy z povolání do armády a nasazení do válečného konfliktu, případně uvěznění z důvodu odmítnutí nástupu do vojenské služby. Dále uváděl, že jeho rodina (matka se svým manželem) žijí zde. I proto se nechtěl vrátit na Ukrajinu. V rámci prvního řízení žalovaný neshledal žádné azylově relevantní důvody, proto žalovanému neudělil mezinárodní ochranu.
4. Žalovaný dospěl k závěru, že v rámci druhé žádosti žalobce uvádí naprosto stejné motivy neochoty vrátit se na Ukrajinu, jako uváděl v prvním řízení, tedy to, že celá jeho rodina žije zde. Nově žalobce uvedl, že jeho matka má potíže s tlakem, proto je potřeba jí a jejímu manželovi pomáhat. Žalovaný uvedl, že tato nová skutečnost se absolutně netýká změny situace v zemi původu, pro niž by mohl mít jakékoliv obavy v případě návratu do země původu, tím méně se obávat pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu, nebo vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu. Sám žalobce prohlásil, že nežádá o mezinárodní ochranu kvůli situaci na Ukrajině. Žalovaný odkázal na rozsudek NSS ze dne 19. 10. 2016, č. j. 9 Azs 248/2016-44, z něž jednoznačně plyne, že se správní orgán nemá zabývat rodinnou situací žadatele, resp. jejími případnými změnami, v rámci posuzování, zda je žádost přípustná dle § 10a písm. e) zákona o azylu, neboť je to nadbytečné s ohledem na to, že tvrzení o existenci rodinných vazeb je z hlediska posouzení přípustnosti opakované žádosti dle § 11a odst. 1 zákona o azylu zcela irrelevantní. Nadto skutečnost, že žalobce má v České republice matku a otčima, byla předmětem posuzování i v předchozí žádosti o mezinárodní ochranu. Nejedná se tedy o nové skutečnosti či zjištění.
5. Žalovaný dále uvedl, že z informací o zemi původu plyne, že na Ukrajině nedošlo od posouzení minulé žádosti (srpen 2017) k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, neboť by svědčila o tom, že žalobce by mohl být vystaven pronásledování nebo nebezpečí vážné újmy.
6. Žalovaný uzavřel, že neshledal důvody pro opakované posouzení žádosti o udělení mezinárodní ochrany, neboť žalobce neuvedl žádnou jinou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů odchodu žalobce z Ukrajiny a obav z návratu na Ukrajinu. Takové skutečnosti se

neobjevily, proto žalovaný posoudil žádost jako nepřipustnou. Podle § 10a odst. 2 se neposuzují důvody pro udělení doplňkové ochrany, je-li žádost nepřipustná. Z uvedených důvodů žalovaný zastavil řízení podle § 25 písm. i) zákona o azylu.

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

7. Žalobce v žalobě uvedl, že žalovaný porušil § 2 odst. 1, § 3, § 50 odst. 2 a 3 a § 52 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).
8. Žalobce nejprve uvedl, že důvody hodné zvláštního zřetele ve smyslu § 14 zákona o azylu jsou neurčitý právní pojem, který nelze jednoznačně vymezit a jeho aplikace závisí na odborném posouzení v každém jednotlivém případě. Svou současnou situaci považuje za hodnou zvláštního zřetele ve smyslu § 14 zákona o azylu. Žalobce jako hlavní důvod pro udělení mezinárodní ochrany v prvním řízení uváděl svou obavu před povoláním do armády a nasazení do války, příp. uvěznění za odmítnutí služby v armádě. Vyjádřil také nevoli vrátit se zpět do země původu, neboť ho k ní nic neváže. Jediní žijící příbuzní žijí na území České republiky. Při pohovoru k opakované žádosti (o níž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím) uvedl, že nyní je jeho jediným důvodem absence jakéhokoliv zázemí na Ukrajině, jak v ekonomickém, tak v osobním smyslu. Žalobce je přesvědčený, že jím uváděné důvody (pobyt matky a otčima na území České republiky, zdravotní stav matky, prodělaný infarkt otčima) jsou způsobilé naplnit důvody hodné zvláštního zřetele. Žalobce uvedl, že jeho intelektuální schopnosti nedosahují takového stupně, aby u něho proběhlo znovuzapojení do společnosti v domovském státě jako u jeho vrstevníků. Naopak jeho vazby na primární rodinu jsou velmi pevné a vymykají se vazbám v současné populaci. Žalobce si teprve s opakovanou žádostí uvědomil, jak moc velká je jeho závislost. Nové skutečnosti, které nastaly od doby podání první žádosti, jsou čistě osobního charakteru, podmíněné jeho vnímáním a prožíváním. Tento stav ho činí velmi depresivním. Žalovaný se otázky žalobcových vnitřních pocitů nevěnoval i přes jasné signály ze strany žalobce, který se snažil tyto pocity popsat.
9. Udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu je na volné úvaze příslušného správního orgánu. Žalobce se domnívá, že žalovaný nesprávně posoudil žalobcovu rodinnou situaci a psychický stav. V důsledku abnormálně silných vazeb na své rodinné příslušníky na území České republiky je žalobcův psychický stav nestabilní. Je ovlivněn zejména přítomností rodinných příslušníků na území České republiky. Z toho hlediska je žalobce přesvědčen, že jeho nuceným vycestováním na Ukrajinu, kde nemá žádné vazby, by došlo k porušení čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „Úmluva“).
10. Žalovaný ve vyjádření odkázal na obsah správního spisu a uvedl, že své rozhodnutí považuje za zákonné. Žalobcem namítaná finanční pomoc jeho rodičům a to, že na Ukrajině nikoho nemá, není podle žalovaného azylově relevantní důvod. Podle žalovaného má žalobce možnost vyřídit si povolení k pobytu dle zákona o pobytu cizinců. K obecnému výčtu ustanovení, které měl podle žalobce porušit, uvedl, že se jedná o obecný, a tím pádem neprojednatelný žalobní bod. Žalovaný považuje rozhodnutí za zákonné, přezkoumatelné, vycházející z dostatečně zjištěného skutkového stavu a respektující aktuální judikaturu. Žalobní argumentace podle něj není způsobila zpochybnit důvodnost napadeného rozhodnutí. V zemi původu žalobce také nedošlo k žádné změně situace, která by představovala novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

11. Ze správního spisu soud zjistil následující skutečnosti. Žalobce podal dne 2. 4. 2017 prvou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Rozhodnutím ze dne 14. 8. 2017, č. j. OAM-258/ZA-ZA11-ZA-10-2017, mu nebyla udělena mezinárodní ochrana.
12. Dne 16. 9. 2018 podal žalobce druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Žalobce uvedl, že je ukrajinské národnosti, hovoří česky, rusky a ukrajinsky, je bez vyznání, nemá žádné politické přesvědčení a není členem žádné politické strany, je bezdětný a od roku 2015 rozvedený. Na Ukrajině pobýval ve městě E. V roce 2015 vycestoval z Ukrajiny přes Maďarsko. Měl litevské cestovní vízum. Od té doby nevycestoval z České republiky. V letech 2007-2011 měl opakovaně české vízum. Uvedl, že je zcela zdravý. Důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany je, že v České republice má celou rodinu, na Ukrajině nikoho nemá. Rodiče mají 60 let a potřebují jeho pomoc. Matka má zdravotní problémy.
13. Pohovor k žádosti o udělení mezinárodní ochrany proběhl dne 19. 9. 2018 v českém jazyce bez tlumočníka. Žalobce uvedl, že sdílí společnou domácnost se svou matkou a otčímem ve VP. Jeho matka se narodila v roce 1960 a v České republice žije již 20 let, pracuje zde, žalobce však neví, co dělá. Matka má problémy s tlakem, nevěděl ale jaké. Uvedl, že matce poskytuje fyzickou pomoc. Upřesnil, že se jedná o nošení těžkých věcí. Také pomáhá s nošením těžkých věcí svému otčímovi, se kterým pracuje. Dále jim pomáhá finančně. Jinou než fyzickou a finanční pomoc žalobce rodičům neposkytuje. Uvedl, že v případě jeho návratu na Ukrajinu by byla jeho situace špatná. Nezabili by ho tam, ale nechce se tam vrátit, zde má celou rodinu. Dále neuvedl žádné další skutečnosti, jež by měl vzít žalovaný v potaz.
14. Součástí spisu jsou následující podklady, z nichž žalovaný vycházel při posuzování žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný vycházel ze zprávy organizace Freedom House, Svoboda ve světě 2018 - Ukrajina z ledna 2018, informace Ministerstva zahraničních věcí České republiky o bezpečnostní situaci v Záparožské oblasti na Ukrajině (dopad přítomnosti ozbrojených sil Ukrajiny a dobrovolnických praporů na místní obyvatelstvo) ze dne 25. 10. 2018, č. j. 131249/2018-LPTP, informace Ministerstva zahraničních věcí České republiky o situaci neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti ze dne 16. 5. 2018, č. j. 110372/2018-LPTP, výroční zprávy Amnesty International 2017/18 - Stav lidských práv ve světě - Ukrajina, informace odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky - Situace v zemi - Politická a bezpečnostní situace, mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, vojenská služba, vnitřně přesídlené osoby ze dne 14. 9. 2018 a zprávy o dodržování lidských práv ve světě v roce 2017 - Ukrajina od Ministerstva zahraničních věcí Spojených států amerických ze dne 20. 4. 2018. Součástí správního spisu je rozhodnutí žalovaného o první žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 14. 8. 2017, č. j. OAM-258/ZA-ZA11-ZA10-2017, stejně jako protokol o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 5. 4. 2017.
15. Žalobce se dne 23. 11. 2018 ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu seznámil se shromážděnými podklady, nechtěl se s nimi seznámit detailněji, nechtěl se k nim ani vyjádřit, nenavrhoval jejich doplnění. Pouze uvedl, že o mezinárodní ochranu žádá ze zdravotních důvodů své matky, k čemuž se nyní přidal infarkt jejího manžela.
16. Dále jsou součástí správního spisu informace Ministerstva zahraničních věcí České republiky o situaci neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti ze dne 15. 8. 2019, č. j. 131227-6/2019-LPTP, informace odboru azylové a migrační politiky

Ministerstva vnitra České republiky - Situace v zemi - Politická a bezpečnostní situace, mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, vojenská služba, vnitřně přesídlené osoby ze dne 25. 4. 2019, zpráva Úřadu Vysokého komisaře OSN pro lidská práva o stavu lidských práv na Ukrajině 16. 5. - 18. 8. 2018.

17. Dne 15. 10. 2019 se žalobce znovu seznámil s podklady, nechtěl se k nim vyjádřit, nenavrhl jejich doplnění. Pouze uvedl, že o mezinárodní ochranu žádá kvůli rodičům. Nevlastní otec ztratil příjem, žalobce je proto musí podporovat.
18. Dne 15. 10. 2019 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, které bylo žalobci doručeno dne 1. 11. 2019.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

19. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a po odstranění vad na výzvu soudu splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
20. Článek 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“), vyžaduje, aby soudy prvního stupně přezkoumávající rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany posuzovaly projednávaný případ podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí soudu. Členské státy Evropské unie byly povinny výše uvedené pravidlo transponovat do vnitrostátního právního řádu do 20. 7. 2015 (viz čl. 51 odst. 1 procedurální směrnice). Protože doposud nebyly do českého právního řádu požadavky čl. 46 odst. 3 procedurální směrnice promítnuty, ačkoliv transpoziční lhůta již uplynula, má uvedený článek procedurální směrnice přímý účinek. Jelikož žádost o mezinárodní ochranu byla v této věci podána dne 15. 8. 2019, dopadá na toto řízení, včetně řízení o žalobě proti napadenému rozhodnutí, procedurální směrnice, a ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s. se tedy neužije.
21. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání; žalovaný vyjádřil s tímto postupem výslovný souhlas, žalobce pak udělil souhlas *implicite*, neboť na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nesdělil, že s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasí.

Posouzení žalobních bodů

22. V první řadě soud uvádí, že obecná tvrzení žalobce obsažená v žalobě a zopakovaná v jejím doplnění ze dne 9. 12. 2019, že v řízení byla porušena vyjmenovaná ustanovení správního řádu, doprovázená citací jejich textu, nejsou žalobním bodem ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.
23. Dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. musí žaloba kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 3 s. ř. s.) obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrné, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné, nebo nicotné. Dle ustálené judikatury je žalobním bodem konkrétní (tj. ve vztahu k žalobci a k projednávané věci individualizované) skutkové tvrzení doprovázené konkrétní právní argumentací, z nichž plyne, z jakých důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, a usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 3. 2018, č. j. 10 Azs 65/2017-72).

24. Těmto požadavkům ovšem výše uvedená tvrzení žalobce nedostála, neboť jde pouze o citaci ustanovení právních předpisů, která měla být porušena, aniž by žalobce uvedl konkrétní skutečnosti či právní argumentaci, o něž svá tvrzení o nezákonnosti rozhodnutí opírá. Není na soudu, aby nahrazoval procesní aktivitu žalobce a dohledával ve správním spisu konkrétní nezákonnosti (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 20. 3. 2018, č. j. 10 Azs 65/2017-72). Za řádně formulované a včasné žalobní body tak lze považovat pouze námitky, byť mnohdy obecné, obsažené v doplnění žaloby ze dne 9. 12. 2019. V tomto rozsahu soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí.
25. Žalobce v rámci opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že jediným důvodem podání žádosti je, že na Ukrajině nikoho nemá a jeho rodiče (resp. matka a její manžel) žijí zde. Dále uvedl, že matka je nemocná, otčím prodělal infarkt, přišel o práci, a proto je žalobce musí podporovat a pomáhat jim. Dále v doplnění žaloby, v části, již nazval „K důvodům udělení humanitárního azylu podle § 14 zákona o azylu“, rozebral, že pojem důvod zvláštního zřetele hodný je neurčitým právním pojmem. Uvedl, že ve svém případě považuje svou současnou situaci za stav, který je hodný zvláštního zřetele. Zopakoval také, že jeho jediným důvodem pro podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany je absence jakéhokoli zázemí na Ukrajině, jak ve smyslu osobním, tak ekonomickém. Uzavřel, že je přesvědčen, že žalovaný nesprávně posoudil žalobcovu rodinnou situaci a psychický stav a jeho nuceným vystěhováním by došlo k porušení čl. 8 Úmluvy.
26. Dle § 11a odst. 1 zákona o azylu, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které podle písm. a) nebyly bez vlastního zavinění žalobce předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a podle písm. b) svědčí o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a. Podle odst. 4 téhož ustanovení může žalovaný z důvodů hodných zvláštního zřetele posoudit podanou opakovanou a další opakovanou žádost jako přípustnou.
27. Z přiloženého rozhodnutí o první žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany (ze dne 14. 8. 2017, č. j. OAM-258/ZA-ZA11-ZA10-2017) vyplynulo, že žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana. Tehdy jako důvody pro udělení mezinárodní ochrany uváděl nevoli k nástupu do armády a obavy z možného postihu v případě nenastoupení vojenské služby, ale také nevoli k návratu z důvodu, že všichni jeho příbuzní žijí na území České republiky. Žaloba proti prvnímu rozhodnutí byla zamítnuta rozsudkem Krajského soudu v Praze ze dne 24. 1. 2018, č. j. 42 Az 18/2017-22, následnou kasační stížnost odmítl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 10. 7. 2018, č. j. 6 Azs 46/2018-34.
28. Nyní žalobce jako důvod pro udělení mezinárodní ochrany uvádí, že zde má rodiče, resp. matku s manželem, kdežto na Ukrajině nikoho nemá. Jedná se o týž důvod jako v první žádosti, tj. nevoli vrátit se na Ukrajinu, neboť jeho příbuzní žijí zde. Žalobce nadto uvedl, že rodiče jsou již starší, a on jim musí pomáhat. V doplnění žaloby ze dne 9. 12. 2019 také uvedl, že s ohledem na své mentální možnosti by nebyl schopen začlenit se na Ukrajině do běžného života, a dále že si teprve opakovanou žádostí uvědomil, jak moc je na rodiče vázaný. Tato situace ho činila depresivním. Žalovaný dle žalobce přehlédl jeho emocionální náznaky tohoto stavu a dostatečně se jím nezabýval. K tomu soud uvádí, že z žalobcova pohovoru k opakované žádosti nic v tomto smyslu neplyne. Žalobce tam uvedl, že zde pomáhá svým rodičům, neboť ti jsou v důchodovém věku, matka má potíže

s tlakem. Následně doplnil, že otčím měl v průběhu řízení infarkt. Žalobce výslovně uvedl, že jediným důvodem žádosti je jeho matka a potřeba jí pomáhat. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že důvod opakované žádosti je totožný jako důvod první žádosti o udělení mezinárodní ochrany (nevole vrátit se na Ukrajinu, neboť příbuzní žijí zde, na Ukrajině nikoho nemá). Žalovaný také uvedl, že na Ukrajině, tzn. v zemi původu, nedošlo k zásadní změně poměrů, jež by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Tyto své závěry podložil shromážděnými zprávami o zemi původu. S těmito závěry žalovaného se soud ztotožnil. Žalobce skutečně neuvedl žádné nové skutečnosti ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu. Žalovaný tedy dostal požadavkům kladeným na rozhodnutí o opakované žádosti (viz např. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, či rozsudek NSS ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Azs 185/2017-38) a své rozhodnutí náležitě a logicky odůvodnil.

29. Z § 11a odst. 1 zákona o azylu, jenž je transpozicí čl. 33 a 40 procedurální směrnice, zřetelně plyne, že opakovaná žádost o mezinárodní ochranu je přípustná pouze tehdy, jestliže se nově uplatněný důvod žádosti vztahuje k azylu pro pronásledování (§ 12 zákona o azylu) nebo doplňkové ochraně (§ 14a zákona o azylu). Tak tomu ovšem v daném případě není, neboť neumožnění soužití dospělého člověka s jeho matkou v důsledku neudělení mezinárodní ochrany a rozhodnutí matky nevrátit se do země původu není pronásledováním ani vážnou újmu. Žalobce v doplnění žaloby ze dne 9. 12. 2019 uvedl, že žalovaný se dostatečně nezabýval jeho duševním stavem. Žalobce je údajně depresivní, neboť má na rodiče extrémně silnou vazbu, což si uvědomil až podáním opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný dále podle žalobce nezohlednil například to, že žalobce nemá dostatečné mentální schopnosti na opětovné začlenění na Ukrajině. K tomu soud uvádí, že ve správním spise nic nenasvědčuje tomu, že by žalobce měl slabší mentální schopnosti. Žalobce pobýval dlouhou dobu po dosažení zletilosti na Ukrajině sám (jeho matka pobývala v České republice), absolvoval tam základní vojenskou službu, oženil se, rozvedl, pracoval jako trader (obchodoval přes internet se zlatem, valutami apod.). Tyto okolnosti nesvědčí o tom, že by žalobce nebyl schopný vést samostatný život, byl závislý na dohledu ze strany své matky. Rovněž povaha jeho povolání nasvědčuje tomu, že je schopen se orientovat ve složitých oblastech, zcela jistě je schopen poradit si i se zajištěním bydlení a práce. Jako důvod odchodu ze země původu žalobce nezmínil psychickou závislost na své matce a potřebu společného soužití. Nezmínil, že by k matce jakkoliv mimořádně tíhnul, uvedl pouze, že matka žije v České republice a že jí s ohledem na její věk musí pomáhat. Prohlásil, že je zcela zdravý, a nezmínil žádné potíže, ať už emocionální, či fyzické. Uvedené skutečnosti, i s ohledem na to, že byly uvedeny až advokátkou v průběhu soudního řízení, považuje soud za účelové, ostatně jako samotné podání opakované žádosti o mezinárodní ochranu.
30. Nejen že situaci, které se žalobce obává, tedy odloučení od jeho matky, nelze považovat za pronásledování či vážnou újmu, ale navíc tato situace není přičitatelná zemi původu žalobce, což je přitom další ze základních definičních podmínek vzniku nároku na azyl či doplňkovou ochranu (přičitatelnost pronásledování či vážné újmy zemi původu). Jelikož tedy žalobce v opakované žádosti neuvedl žádnou novou skutečnost relevantní z pohledu § 12 či § 14a zákona o azylu, nelze tuto žádost považovat za přípustnou.
31. Žalovaný by přesto mohl přistoupit k věcnému posouzení opakované žádosti za podmínek dle § 11a odst. 4 zákona o azylu, tedy z důvodů hodných zvláštního zřetele. O takový důvod se jedná tehdy, jestliže by vzhledem k osobní situaci žalobce bylo nehumánní

neudělit mu mezinárodní ochranu (srov. § 14 zákona o azylu a ustálenou judikaturu k důvodům hodným zvláštního zřetele, např. rozsudek NSS ze dne 11. 3. 2004, č. j. 2 Azs 8/2004 – 55, a usnesení NSS ze dne 8. 4. 2016, č. j. 6 Azs 34/2016 – 30). Tyto důvody se logicky musí vztahovat přímo k žadateli o mezinárodní ochranu, nikoliv k třetím osobám. Žalobce nicméně spatřuje důvody hodné zvláštního zřetele právě v situaci třetích osob, tedy jeho matky a otčíma, v jejich odkázanosti na žalobcovu pomoc. Žalobce blíže nepopsal závažnost zdravotních potíží své matky ani závažnost zdravotního stavu svého otčíma, pouze uvedl, že matka se léčí s tlakem a otčím měl infarkt, ani jeden nemůže nosit těžká břemena. Žalobce ani nijak nevysvětlil, proč by si matka s otčím nemohli potřebnou pomoc zajistit jiným způsobem, tedy proč jsou odkázáni výlučně na pomoc poskytovanou žalobcem (o obsahu této pomoci se žalobce rovněž nijak nezmínil, tedy kromě toho, že oběma nosí těžká břemena). Soud tedy shrnuje, že žalobcem uvedené skutečnosti nelze považovat za důvod hodný zvláštního zřetele, pro nějž by bylo namíste posoudit opakovanou žádost o mezinárodní ochranu jako přípustnou. Institut mezinárodní ochrany neslouží k zajištění oprávnění pobývat na území České republiky v těch případech, kdy nelze přání žadatele pobývat na území České republiky uspokojit v režimu zákona o pobytu cizinců na území České republiky.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

32. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
33. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému soud náhradu nákladů nepřiznal, neboť mu nevznikly náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 1. července 2020

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. R.

Tomáš Kocourek, v. r.
soudce